

✧ 3 ✧

Celaena se hnala tmou v tajné chodbě a ušvané dýchala. Ohlédla se přes rameno a spatřila Caina, jak se na ni šklebí s očima jako žhavé uhlíky.

Bez ohledu na to, jak rychle utíkala, jemu stačil klidný krok, aby se jí držel v patách. Za ním se vznášela stopa zářících zelených znamení Sudby, jejichž podivné tvary a symboly osvětlovaly starobylé kusy kamene. Za Cainem se s dlouhými drápy škrábajícími o podlahu vlekl ridderak.

Celaena klopýtla, ale udržela se na nohou. Při každém kroku měla pocit, jako by se brodila bahnem. Nemohla mu uniknout. Nakonec ji stejně dožene. A jakmile se jí ridderak zmocní... Neodvážila se znovu pohlédnout na přerostlé zuby, co mu trčely z tlamy, nebo do bezedných očí, v nichž se leskla touha požírat ji kus za kusem.

Cain se tlumeně zachechtal a jeho smích zaskřípěl o kamené zdi. Už byl blízko. Dost blízko na to, aby ji jeho prsty škrábaly po šíji. Zaseptal její jméno, její pravé jméno a ona se dala do křiku, když ji...

Celaena se probudila a zalapala po dechu. V ruce tiskla Elenino oko. Přelétla očima po komnatě a pátrala, kde jsou stíny temnější. Hledala planoucí znamení Sudby, náznaky, že jsou tajné dveře skryté za gobelínem otevřené. V místnosti však jen praskal skomírající oheň.

Celaena klesla zpátky na polštáře. Byla to jen noční můra. Cain a ridderak byli mrtví a Elena už po ní nebude nic chtít. Mohla to hodit za hlavu.

Rychlotlapka spící pod početnými vrstvami pokrývek jí položila čenich na břicho. Celaena se uvelebila ještě hlouběji, objala fenku a zavřela oči.

Bylo to za ní.

Celaena v mrazivé mlze časného rána hodila větev do širokého pole u obory. Rychlotlapka vyrazila vybledlou trávou jako zlatý blesk tak rychle, že Celaena tiše, obdivně hvízdla. Nehemia vedle ní uznale mlaskla s očima upřenýma na hbitého psa. Nehemia byla natolik zaměstnaná tím, že se snažila získat přízeň královny Georginy, a shromažďováním informací o králových plánech týkajících se Eyllwe, že svítání byl obvykle jediný čas, kdy se mohly sejít. Věděl král, že je princezna jedním ze špehů, o nichž se zmínil? To nebylo možné, jinak by nikdy Celaeně neprojevil dostatečnou důvěru na to, aby se stala jeho bojovnicí. Ne když bylo její přátelství s princeznou široko známé.

„Proč Archer Finn?“ přemítala Nehemia ve své mateřštině tichým hlasem. Celaena ji seznámila se svou nejnovější misí a stručně jí přiblížila podrobnosti.

Rychlotlapka sebrala klacek, přiklusala zpátky k nim a mávala přitom dlouhým ocasem. Přestože ještě úplně nedorostla, už teď byla neobyčejně velká. Dorian jí nikdy přesně neřekl, se psem jaké rasy se Rychlotlapčina matka spářila, ale vzhledem k její velikosti to mohl být vlkodav, nebo dokonce skutečný vlk.

Celaena pokrčila rameny nad Nehemiinou otázkou a schovala ruce do kožešinou lemovaných kapes pláště. „Král se domnívá... domnívá se, že Archer je zapojený v nějakém tajném spolku, který bojuje proti němu přímo tady ve Zlomuvalu a chce ho sesadit z trůnu.“